

Afbraak of Regeeringssteun.

Er is veel, dat in dezen tijd schijnt te roepen om verandering, Zoo ook bij de locale raden. Er is een streven merkbaar naar versobering, dat, in zooverre het ten doel heeft aanpassing aan de tijdsomstandigheden, valt toe te juichen, doch waar het verwordt tot bewust inperken, zonder noodzaak van den lokalen overheidsarbeid, zeer roodlottige gevolgen voor de toekomst kan hebben.

Het is thans de groote tijd voor de cijferaaars met reële getallen. Naarmate de toestand slechter wordt, klinkt hun stem krachtiger en komt het idealisme minder tot uiting, tenminste tot georganiseerde uiting. Dit zou niet zoo erg zijn, wanneer de cijfers van het oogenblik maar geen aanleiding gaven tot een zwartgallig pessimisme, dat alle daadkracht verlamt en alle stimulans voor aanpakken wegneemt. Op grond van cijfers hoort men de stelling verdedigen, dat men nu maar over moet gaan tot beperking op groote schaal van de locale overheidsbemoeienis, ook bij die takken van dienst, waarvan de toekomst onzer gemeenschappen afhangt, ook bij die takken van dienst, die bedoeld zijn als bescherming van leven en gezondheid.

Niemand kan met de feiten voor oogen staande houden, dat de autonome ressorten niet het hunne hebben gedaan om de algemeene versobering ook in hun bestuursapparaat tot uiting te brengen. Naast reorganisatie, die op zichzelf geen verslechtering beteekende, is veel, wat gemist kon worden, weggekapt, zelfs wat noodig was, is in sommige gevallen nagelaten, omdat de ijzeren noodzakelijkheid drong.

Reeds beginnen echter teekenen zich te vertoonen, dat verder zal moeten worden gegaan op den ingeslagen weg. Stemmen, die op steeds verdergaande bezuiniging aandringen, klinken sterk op in de vergaderzalen der raden en ook het aspect van de begrotingen is zoodanig, dat de muziek er wel uit verdwenen is.

Aan de andere zijde spreekt ook de practijk haar waarschuwend woord, en zeer nadrukkelijk. Nauwelijks gingen in Semarangs Raad stemmen op, om op de brandweer te bezuinigen of een heftige brand in het havengebied eischte het brandweerapparaat in vollen omvang op. Bijna terwijl raadsleden aandrongen op inkrimping van bouw- en woningtoezicht, toonde een droevig ongeval, dat eigenlijk deze zaak nog intensiever ter hand moet worden genomen. De toestand van wegen etc. gaat zienderoogen achteruit en ook hier kan men reeds van kapitaalsverlies spreken.

En toch is men nog niet aan het einde

van den lijdensweg. Toch zal vermoedelijk 1935 het zwaarste jaar worden voor de locale besturen, indien het in dit opzicht niet wordt overtroffen door 1936.

Het opleggen van nieuwe lasten aan de bevolking is o. i. in het algemeen gesproken niet mogelijk. In elk geval moet men hiervan geen ruime baten verwachten. De ervaring bij het land heeft geleerd, dat, hetgeen te eener zijde wordt gewonnen, aan den anderen kant wordt ingeteerd.

Dus blijft dan tweërlei over: 1e Het mes nog eens zetten in de uitgaven 2e Hulp van het Gouvernement.

Het 1e kan beteekenen: ontslag van personeel ter secretarie, waardoor de arbeid daar niet kan worden afgedaan; verwaarloozing der wegen, waardoor schade wordt toegebracht aan het verkeer; inperking van den reinigingsdienst, waardoor gezondheid en leven in gevaar wordt gebracht; inhouding van subsidiën, waardoor sociale arbeid tot ophouden wordt genoopt; terugtrekken der bemoeienis met het onderwijs; waardoor de toekomst wordt geschaad; besnoeiing van bouw- en woningtoezicht, die op zichzelf een aantasten is van de veiligheid der bevolking. Inderdaad de mogelijkheden zijn er nog wel, maar de gevolgen zullen meestal funest wezen.

Ernstig dient echter het beraad te wezen, wat thans te doen. Mag men nog meer loslaten dan reeds is gedaan.

We meenen, dat voor tot deze afbraak wordt overgegaan eerst een ernstig beroep op de Regeering moet worden gedaan. Zij mag niet lijdelijk toezien, dat leven en toekomst der bevolking in de autonome centra worden geschaad, doordat Zij het den autonomen ressorten wettelijk toekomende inhoudt, en het belastinggebied der ressorten inperkt. Wet en noodzaak beiden roepen Haar op tot hulp.

Van de ressorten vraagt Zij, wat Haar toekomt. Laat hier dan ook wederkeerigheid bestaan.

Het vertrouwen in de Regeering is bij de locale besturen ernstig geschokt. Het is niet zonder reden, dat men huiverig is, het volksonderwijs over te nemen, hoe schoone beloften van subsidieering hier ook aan verbonden worden, hoe zeer ook de behartiging der belangen van het volksonderwijs meer eigenaardig tot de taak der raden schijnt te behooren.

We ontveinzen ons niet, dat 's Lands financiën zich in deplorabelen toestand bevinden. Doch de Regeering moet ook in dezen tijd een open oog hebben voor het feit, dat verval der

culturele centra in dezen tijd heillooze gevolgen kan hebben. Men stelle Haar ernstig voor de keus: of afbraak, terwijl eigenlijk de ressorten het hunne moesten doen tot opbouw, of de steun van Regeering aan de noodlijdende ressorten.

Het is met het oog in de ledige schatkist een moeilijk dilemma, doch dat tot een redelijke beslissing moge voeren, opdat niet de decentralisatie worde een sprookje uit den goeden ouden tijd in al te schrille tegenstelling met het heden. Moge de Regeering kracht vinden, om hulp te bieden waar deze noodig is, opdat het fundament kan gelegd worden voor een toekomst van nieuwe welvaart.

G. de RAAD.

UIT DEN VOLKSRAAD.

Aanschaffingsordonnantie locale gemeenschappen.

(Onderw. 105 — stukken 6—7)

Memorie van antwoord.

De zienswijze dat de stimuleering van de inheemsche nijverheid, omdat dit een algemeen belang is, niet zou mogen geschieden ten laste van de locale gemeenschappen kan in beginsel niet worden gedeeld. Daar het hier een uitermate gewichtig landsbelang betreft kan en mag het Land de locale ressorten nopen hunne medewerking te verleen ter behartiging van deze belangen. Bedacht moge worden, dat de door de wereldcrisis ontstane moeilijke omstandigheden vaak tot veel dieper ingrijpen in het maatschappelijk bestel noodzaken dan in de onderwerpelijke regeling is belichaamd. Bij de doorvoering van de huidige handelspolitiek hier te lande b.v. moeten, ter bescherming van gewichtige economische belangen van algemeenen aard niet alleen van de openbare geldmiddelen, maar zelfs en in hoofdzaak van de ingezetenen individueel offers worden gevergd en aanvaard.

Belasting van de locale ressorten met slechts het normale voorkeursrecht voor hier te lande geproduceerde goederen van te hunnen behoefte aangeschafte goederen, kan derhalve niet onredelijk worden geacht.

Intusschen hebben de ook in het Afdeelvingsverslag vermelde financiële omstandigheden, waaronder vele van voornoemde ressorten verkeerden, ertoe geleid in artikel 5 van het ontwerp de mogelijkheid te openen het voorkeursrecht bij aanschaffing ten behoeve van locale ressorten, geheel of ten deele ten laste van den Lande te nemen.

Daaraan kan worden toegevoegd, dat het

voorshands niet in de bedoeling ligt het voorkeursrecht ten laste van de locale ressorten te brengen, behoudens in de gevallen dat de financiële toestand van het erbij betrokken ressort — ter beoordeeling van de Regeering — aan eene betaling van het voorkeursrecht bepaaldelijk niet in den weg staat.

Dat de zelfstandige gemeenschappen tot dusverre weigerachtig zouden zijn gebleven om te voldoen aan het tot haar gericht verzoek om van de tusschenkomst van den I.C.A. gebruik te maken, is onjuist en dit werd ook niet in de toelichting vermeld. Wel heeft het op die gemeenschappen gedaan beroep niet de resultaten opgeleverd, welke daarvan zijn verwacht. Daaruit mag echter geenszins de conclusie worden getrokken, dat het in strijd met de belangen der locale gemeenschappen moet worden geacht haar een verplichting op te leggen als het ontwerp beoogt. Veeleer moet bedoeld onloochenbaar teleurstellend resultaat worden geweten aan de verklaarbare neiging van besturen van autonome ressorten hun eigen huishouding te regelen tot den vollen omvang, welke de wet toeliet, aan onvoldoende oriëntatie inzake de voordeelen van een gecentraliseerde aanschaffingspolitiek en aan ongenoegzame participatie aan den belangrijken arbeid van de instandhouding en de ontwikkeling der Indische nijverheid.

Van onaangename ervaringen, door sommige autonome gemeenschappen opgedaan, met de aanschaffing van goederen door bemiddeling van den I.C.A. is der Regeering niets bekend. Klachten van beteekenis daaromtrent hebben evengenoemden dienst nimmer bereikt. Niettemin mag het uiteraard niet uitgesloten worden geacht, dat wel eens minder bevredigende goederen door bemiddeling van den I.C.A. zijn geleverd, evenmin als zulks bij zelfstandig uitgevoerde bestellingen tot de onmogelijkheden behoort. Eveneens valt niet te ontkennen, dat aanschaffing bij plaatselijke handelskantoren door bijzondere omstandigheden wel eens voordeliger kan zijn. Indien zulks evenwel bij een bestelling door middel van den I.C.A. wordt bekend gesteld, wordt daarmee steeds ten volle rekening gehouden. Bovendien moet de aandacht erop worden gevestigd, dat bedoeld plaatselijk voordeel zich practisch slechts kan voordoen bij de aanschaffing van kleine hoeveelheden importartikelen.

Het in het Gedelegeerden-verslag verder gereleveerde voordeel van maandelijksche aankopen bij eigen aanschaffing bestaat ook bij verplichte aanschaffing door tusschenkomst van den I.C.A. Zeer vele artikelen worden n.l. door den I.C.A. voor levering op afroep aangeschaft, telkens voor de behoefte van een bepaalden termijn. Gemeenschappen, voor welke op deze wijze wordt aangeschaft, ondervinden hiervan het groote gemak, dat zij slechts den leverancier behoeven

aan te schrijven, met verzoek tegen een vooruit door den I.C.A. vastgestelden prijs, maandelijks een op te geven hoeveelheid te leveren. Bij het sluiten van dergelijke overeenkomsten wordt desgewenscht zelfs een zekere marge vastgesteld, zoodat het niet noodzakelijk is de behoefte van te voren in alle nauwkeurigheid te ramen. Voor beduchtigheid, dat een verplichte aanschaffing door tusschenkomst van den I.C.A., inzonderheid voor de rechtsgemeenschappen in de Buitengewesten, een uitvoerige en tijdroovende, correspondentie en hoge keuringskosten tengevolge zal hebben, bestaat geen enkele reden. De langjarige ervaring van den I.C.A. heeft n.l. geleerd, dat door dezen dienst verrichte aanschaffingen ten behoeve van het Land in de Buitengewesten vele voordeelen oplevert en niet meer correspondentie noodig maakt dan aanschaffingen ten behoeve van s'Lands dienst op Java. De noodzakelijke keuringskosten zullen als regel niet hooger zijn, dan die, waarin de locale gemeenschappen vervallen bij eigen aanschaffing, terwijl bovendien de I.C.A. reeds de beschikking heeft over keuringscertificaten van verschillende standaardartikelen, waarover dus verder kosteloos ten behoeve van de locale ressorten kan worden beschikt.

De vraag waarom tot dusverre slechts een beperkt gebruik is gemaakt van de opengestelde gelegenheid tot aanschaffing met tusschenkomst van den I.C.A. vond hiervoren reeds beantwoording.

In de considerans der ontwerp-ordonnantie het woord „tijdelijk” op te nemen schijnt niet raadzaam, omdat het niet uitgesloten is, dat aan de onderhavige voorziening gedurende langeren tijd behoefte zal bestaan. Nopens den voorliggenden maatregel is geen overleg gepleegd met de voorzitters van de autonome raden.

Om de gedachten te bepalen kan worden vermeld, dat voor verplichte bestelling door middel van den I.C.A. wellicht in aanmerking zouden komen b.v. ijzerconstructies, wegwalsen, ijzeren ramen, asfalt, vuurvaste steenen, aangeмаakte verven, verbandwatten, cartonagewerk en verpakkingsmateriaal in blik en inkten.

Artikelen.

Artikel 2.

Omtrent de verlangde kwaliteit, het begrip van een redelijken levertijd en een aannemelijken prijs, als in dit artikel bedoeld, behoeft geen diepgaand verschil van meening te rijzen.

Kwaliteit en levertijd worden door de bestellende gemeenschap bepaald, waarbij uiteraard rekening dient te worden gehouden met de reële mogelijkheden.

Deze eischen kunnen in sommige gevallen

aanleiding geven tot nader overleg. Het standpunt der Regeering ten aanzien hiervan is dit, dat indien een locale gemeenschap op goede gronden aantoonde een hier te lande vervaardigde kwaliteit niet te kunnen bezigen of den mogelijken levertijd niet te kunnen aanvaarden, van de aanschaffing van die kwaliteit ten behoeve van de erbij betrokken gemeenschap dient te worden afgezien. Wordt — hetgeen naar de Regeering vertrouwt niet zal voorkomen — terzake geen overeenstemming bereikt tusschen den I.C.A. en het locale ressort dan berust de beslissing bij de Regeering, zoodat de belangen van de locale gemeenschappen ten deze ten volle zijn gewaarborgd.

Als aannemelijke prijs, in den zin van het onderwerpelijk artikel, moet worden beschouwd de laagste buitenlandsche prijs van het aan gelijke eischen voldoende product, vermeerderd met 10⁰/. Mocht om eenige reden een hogere prijs worden toegestaan, dan komen althans die meerkosten steeds ten laste der algemeene geldmiddelen.

Hetgeen hiervoren is medegedeeld met betrekking tot het niet kunnen bezigen van een bepaalde kwaliteit geldt evenzeer, wanneer redelijke bezwaren bestaan tegen aanschaffing van een bepaalde soort, als b.v. Boetonic asfalt.

Artikel 3.

Met Regeeringsvoorschriften zijn bedoeld alle door de Regeering te geven voorschriften, onverschillig in welken vorm zij worden tot stand gebracht (bij besluit, door een aanschrijving, door een „omslagvel”, enz.). Dezen term te vervangen door een anderen schijnt niet noodig.

Artikel 5.

Onder het woord „prijs-voorkeur” moet worden verstaan, de meerprijs boven het buitenlandsch product, hetwelk aan gelijke eischen voldoet.

Met de door enkele leden gewenschte wijziging van het slot van dit artikel, die tot voorschrift zou maken, hetgeen de Regeering voorshands slechts als richtlijn wil aanvaarden, kan om de hierboven vermelde redenen niet worden ingestemd.

Artikel 8.

De meening, dat dit voorschrift principieel onjuist zou zijn en dat ter verzekering van de nakoming van de bepalingen der ordonnantie zou moeten worden volstaan met staatsrechtelijke sancties wordt met geen enkel argument gestaafd en kan ook niet worden staande gehouden. De ordonnantie-wetgever is bevoegd op zijn voorschriften de sancties te stellen, die hij noodzakelijk acht — mits hij daarmee maar niet in strijd komt met de bepalingen eener hogere regeling. Van dit laatste is hier geen sprake.

Dat een overeenkomst of een beding, hetwelk

strijdig is met een bepaling eener algemeene verordening met nietigheid bedreigd wordt, is in de bestaande wetgeving zeer gebruikelijk. Behalve de artikelen 1601 en volgende van het Burgerlijk Wetboek zie men bijvoorbeeld artikel 5 van Staatsblad 1932 No. 97 en artikel 6 van Staatsblad 1932 No. 98.

Ter verzekering van de nakoming van de bepalingen der onderhavige ordonnantie worden de staatsrechtelijke sancties onvoldoende geacht. Deze „medebestuurssancties” komen in het algemeen hierop neer, dat wanneer een lokaal orgaan weigert aan de uitvoering der ordonnantie mede te werken een ander orgaan dit in zijn plaats kan doen. Men zou hier echter het beoogde doel niet mee bereiken, indien inmiddels aangegane overeenkomsten onvoorwaardelijk zouden moeten worden nagekomen.

De voorgestelde bepaling beoogt slechts een nadere sanctie te stellen op de naleving van het bepaalde in artikel 2 der ordonnantie, of met andere woorden zij wil de leveranciers ertoe brengen zich ervan te vergewissen, dat ten aanzien van goederen, voorkomende in de in de Javasche Courant bekend te maken lijst, de aanwijzingen van het Hoofd van den I.C.A. worden in acht genomen. Wordt dit in de redactie van artikel 8 duidelijker tot uitdrukking gebracht en tevens bepaald dat ook de aanwijzingen van het Hoofd van den I.C.A. in de Javasche Courant worden bekendgemaakt, dan kunnen ook de tegen het onderhavige voorschrift aangevoerde praktische bezwaren als ondervangen worden beschouwd. Een Nota van wijzigingen, welke artikel 2 en artikel 8 in dezen zin aanvult en wijzigt is bij deze memorie gevoegd. Het denkbeeld om de lokale ambtenaren, die de overeenkomst sluiten, in de eerste plaats verantwoordelijk te stellen, ontmoet overwegende praktische bezwaren.

Met betrekking tot de in het aan den Volksraad gericht verzoekschrift van de „Vereeniging voor Locale belangen” van 26 Januari 1935 uiteengezette bezwaren tegen de in de ontwerp-ordonnantie belichaamde regeling kan — voorzover de gemaakte opmerkingen niet reeds in het vorenstaande beantwoording vinden — het navolgende worden medegedeeld.

alinea 6. De voorliggende ontwerp-ordonnantie brengt een — naar verhouding weinig ingrijpende — inperking van de bestaande bevoegdheden der locale besturen. In dien zin kan inderdaad van een beperking der autonomie worden gesproken. Dat deze bevoegdheidsbeperking „ernstig” zou kunnen worden genoemd, dient wel met nadruk te worden ontkend. Wil men overigens

— en hierover hebben zoowel Regeering als Volksraad zich meermalen en in zeer stelligen zin uitgesproken — de nijverheid van het Land krachtig bevorderen, dan is een doelbewuste en algemeene gedragslijn daarvoor ook op het onderhavige gebied noodig.

alinea 7. Het is niet wel mogelijk op dit oogenblik reeds een opsomming te geven van alle goederen, welke onder de werking der ordonnantie zullen vallen. Buitendien dient de mogelijkheid open te staan telkenmale, naarmate de wenschelijkheid daarvan blijkt, opnieuw goederen tot dat doel aan te wijzen.

alinea 8. Aangezien de practijk heeft uitgewezen dat niettegenstaande herhaaldelijk een beroep werd gedaan op de locale ressorten tot bestellingen van de producten der inheemsche nijverheid door middel van den I.C.A., waardoor die nijverheid op rationeele wijze kan worden geholpen, niet op algemeene medewerking van die ressorten mag worden gerekend, bestaat er geen andere oplossing dan het opleggen van een dwang op dit punt.

Voor een ongewenscht rigoureuze toepassing behoeft, zooals reeds vermeld, geen vrees te bestaan.

Met de plaatselijke nijverheid zal rekening worden gehouden, voorzover die niet voor grotere belangen dient te wijken, waarbij de locale belangen zorgvuldig zullen worden overwogen, gelijk ook thans reeds geschiedt bij onverplichte aanschaffingen van locale ressorten door middel van den I.C.A. Men bedenke overigens, dat steun aan de inheemsche nijverheid in den regel ook beteekent een bevordering van locale belangen en derhalve de locale gemeenschappen, in wier gebied industrieën zijn gevestigd, daarvan profiteren.

alinea 9. Komt dus de voorgestelde regeling in vele gevallen neer op een bevordering van de plaatselijke welvaart, zij staat ook verspreide ontwikkeling van inheemsche nijverheid niet in den weg, waar elk bedrijf, dat tot een gewenschte levering in staat is, door den I.C.A. wordt uitgenoodigd tot inschrijving, behoudens in enkele gevallen, dat op instandhouding van groot belang zijnde bedrijven in het bijzonder moet worden prijs gesteld. Doch ook zelfs in die gevallen zullen de plaatselijk van belang zijnde bedrijven, in geval van plaatselijk benodigde goederen, niet uit het oog worden verloren.

alinea 10. Of een organische decentralisatie in de welvaartspolitiek door middel eener actieve samenwerking van centrale, regionale en locale organen, gelijk in deze alinea van het verzoekschrift bedoeld, voor Nederlandsch-Indië

doeltreffend en uitvoerbaar zou zijn, vereischt gezette overweging, waartoe thans niet kan worden overgegaan. Oppervlakkige beschouwing laat echter reeds gegronde twijfel over de doeltreffendheid van het vermelde systeem voor Nederlandsch-Indië, in verband met de nog geringe ontwikkeling van de decentralisatie hier te lande. Overigens valt terzake op te merken dat bedoelde samenwerking zich in Nederland sinds 1928 nog niet verder heeft ontwikkeld dan de Provincie Limburg en blijkens het aangehaalde artikel in „De Ingenieur” van 20 Juli 1934 en de daarover gevoerde debatten bij de terzake deskundigen geen eenstemmigheid bestaat over de vraag of zoodanige regeling wel overeen te brengen is met het nationale belang.

Verdere beschouwing op dit punt schijnt overbodig, daar het onderwerpelijk ontwerp slechts beoogt een dadelijke hulp aan de industrie door middel van gecentraliseerde en geaccumuleerde aanschaffingen.

alinea 12. Hier dient erop te worden gewezen, dat het niet in de bedoeling ligt alle inheemsche bedrijfstakken in een verplichte aanschaffing door middel van den I.C.A. te betrekken, doch slechts die, op wier voortbestaan uit een oogpunt van gezonde nijverheidsbevordering moet worden prijsgesteld en die een geaccumuleerde aanschaffing met voorkeursrecht niet kunnen ontberen. Kleine plaatselijke handels- en nijverheidsbedrijven zullen derhalve als regel van de voorgestelde ordonnantie geen hinder ondervinden.

alinea 13. De hier geuite bezwaren inzake verlies van contact met den producent zijn destijds ook geopperd door verschillende landsdiensten bij de oprichting van den I.C.A., doch in de praktijk ongegrond gebleken. De technische handel heeft er, naar een langdurige ervaring leert, groot belang bij innig contact met de afnemers te behouden.

alinea 14. De gelegenheid om proeven op groote schaal te nemen met nieuwe materialen of werkwijzen blijft bij invoering van de voorgestelde ordonnantie onverkort bestaan, mits een en ander zich zal richten op Indisch fabrikaat, voorzoover technisch en economisch verantwoord. Aangenomen mag worden dat terzake een ruim standpunt zal worden ingenomen.

alinea 15. De I.C.A. zal zich niet inlaten met de aanschaffing van kleine constructiewerken, waarvan de eischen niet kunnen worden geformuleerd. Bij de uitvoering van eenigszins belangrijke werken is het echter, mede in verband met de veiligheidseischen, noodzakelijk dat de voorwaarden, waaraan de levering moet voldoen, worden omschreven. Aanschaffing van dergelijke constructiewerken, op grond van eenvoudige be-

spreking en aan de hand van een informeel schetsje, geeft, naar de ervaring leert, vaak aanleiding tot teleurstellingen.

Indien de erbij betrokken locale gemeenschappen technisch niet in staat zijn een ontwerp van een ontwerp van een meer belangrijk constructiewerk te maken, behoort daartoe — ook thans — de hulp van een deskundige te worden ingeroepen; in vele gevallen zal echter de I. C. A. terzake hulp kunnen verleen:

alinea's 16, 17 en 18. De in deze alinea's aanbevolen oplossing is verwerpelijk, daar het de mogelijkheid openlaat van uiteenlopende toepassing van het beginsel, waarop moeilijk contrôle kan worden uitgeoefend en bij dat systeem de voordeelen worden gemist van geaccumuleerde aanschaffingen op de juiste plaats.

alinea's 19, 20 en 21. Het uitgeven van werken in aanneming kan inderdaad tot op zekere hoogte moeilijkheden opleveren, indien de aanschaffing van eenige gewoonlijk in de bestekken voorkomende artikelen door tusschenkomst van den I.C.A. moet plaats hebben. Bij grotere werken — dat zijn dus de uitzonderingen — dient, naar het oordeel der Regeering, dat bezwaar te worden aanvaard, in verband met de grotere belangen, die aan een aanschaffing middels den I.C.A. verbonden zijn; ten aanzien van kleinere werken zal door den I.C.A. een regeling worden getroffen, welke het mogelijk maakt, onderdeelen van een bestek desgewenscht rechtstreeks aan te schaffen bij daartoe door dien dienst aan te wijzen leveranciers, indien zulks door het betrokken ressort noodig wordt geacht, overleg zal worden gepleegd met de locale ressorten.

alinea's 25, 26 en 27. Dat artikel 3 lid (2) voor locale ressorten de mogelijkheid opent voorwaarden te stellen ten aanzien van het verlangde, staat vast. Die mogelijkheid wordt door de eerste restrictie geenszins illusoir gemaakt. Met deze restrictie is slechts bedoeld dat ten deze niet in strijd wordt gehandeld met o.m. de ook voor de landsdiensten geldende rationeele bepalingen in artikel 12 en 13 van het centraal aanschaffingsreglement en artikel 4 (lid 1) der instructie van het hoofd van den I.C.A.

De tweede restrictie, nl. dat de voorwaarden gelijktijdig met het verzoek tot bestelling moeten worden ingediend, schijnt voor de hand liggend. Blijkt echter uit de ingekomen offerten dat nadere voorwaarden noodig zijn, dan ligt het evenzeer voor de hand dat het erbij betrokken locale ressort in de gelegenheid wordt gesteld terzake nader van zijn wenschen te doen blijken.

Er bestaat geen bezwaar tegen een en ander in de ordonnantie vast te leggen door toevoeging van een 3e alinea in artikel 3, overeenkomstig de bijgevoegde nota van wijzigingen.

alinea 28. Evenbedoelde aanvulling neemt tevens de bezwaren weg, welke in deze alinea van het verzoekschrift zijn naar voren gebracht.

alinea 29. Aan de locale ressorten kan niet de bevoegdheid worden gelaten om de voorbereiding van door bemiddeling van den I.C.A. te bestellen leveranties zelve te bewerkstelligen, aangezien dit practisch zou neerkomen op een directe bestelling, hetgeen de onderwerpelijke ontwerp-ordonnantie juist beoogt verder te voorkomen.

alinea's 32 en 33. De bedoelde conflicten kunnen worden voorkomen door de goederen, waarop de ordonnantie betrekking heeft en de aanwijzingen van het Hoofd van den I. C. A. zoo duidelijk mogelijk te omschrijven. De bepaling van artikel 6 der ontwerp-ordonnantie, die handelt over meningsverschillen tusschen het lokaal bestuur en het Hoofd van den I. C. A., sluit niet uit dat een leverancier, die van meening is, dat men de overeenkomst ten onrechte als nietig aanmerkt, te dier zake de tusschenkomst van den rechter inroept.

alinea's 34 en volg. De meening, als zoude de I. C. A. de dubbele functie hebben van inkoop-bureau en instituut voor nijverheidsbevordering, is onjuist. De I. C. A. steunt handel en nijverheid op indirecte wijze door zijn aanschaffingspolitiek, doch vormt zelf geen orgaan tot rechtstreeksche ontwikkeling van de nijverheid. Ten deze kan worden verwezen naar artikel 5 van het Centraal Aanschaffingsreglement (Bijblad 10857), waarin o. m. is bepaald dat de I. C. A. naar omstandigheden en met het oog op den toe te laten levertijd zoo goed, goedkoop en vlot mogelijk aanschaff, met inachtneming van de voorschriften tot het geven van een voorkeur aan de producten van Indischen oorsprong.

Het eigenlijk orgaan der nijverheidsbevordering is inderdaad de Afdeeling Nijverheid van het Departement van Economische Zaken, welke afdeeling echter niet is geoutilleerd op de aanschaffing van goederen.

Dat door een voorkeur voor de inheemsche nijverheid de koopersbelangen zonder meer dienstbaar worden gemaakt aan de industrie-belangen, kan niet worden beaamd. De inheemsche industrie komt alleen voor levering in aanmerking voor zoover zij artikelen produceert, die aan scherp gestelde bruikbaarheidseischen voldoen, waarop een effectieve controle wordt uitgeoefend door het Laboratorium voor materiaal onderzoek.

Slechts het voorkeursrecht kan — en slechts indien en voor zoover dat ten laste van het locale ressort wordt gebracht — worden aangemerkt als een last voor den consument, doch dit bezwaar dient naar het oordeel der Regeering te worden aanvaard ten behoeve van het grootere belang,

verbonden aan een bevordering van de inheemsche industrie.

Nota van wijzigingen.

I. Aan artikel 2 wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende:

„(3). De ingevolge lid 1 en 2 door het Hoofd van den I.C.A. te „geven aanwijzingen worden in de Javasche Courant bekend gemaakt.”

II. Aan artikel 3 wordt een nieuw derde lid toegevoegd, luidende:

„(3). Indien het Hoofd van den I.C.A. van de in het vorig lid bedoelde voorwaarden meent te moeten afwijken, pleegt hij terzake overleg „met de erbij betrokken locale gemeenschappen.”

III. In artikel 8 worden de woorden „bepalingen dezer ordonnantie” vervangen door „in artikel 2 bedoelde aanwijzingen”.

Overdracht preventief toezicht op eenige belastingverordeningen aan colleges van gedeputeerden.

(Onderw. 153 — stukken 1—3).

Bij den Volksraad is ingediend het ontwerp eener ordonnantie tot overdracht van het preventief toezicht op eenige categorieën van belastingverordeningen aan de colleges van gedeputeerden en tot bepaling van het karakter van keurloonen en rooigelden.

De memorie van toelichting luidt:

De uitoefening van het bij de organieke ordonnaties aan de regeering opgedragen preventieve toezicht op de locale belastingverordeningen blijkt van de centrale overheidsorganen veel tijd en arbeidskracht te vergen, welke kunnen worden bespaard, indien het toezicht op die categorieën van belastingverordeningen, die hetzij uit financieel oogpunt van minder beteekenis zijn, hetzij bijna overal volgens hetzelfde tarief worden geheven, al dadelijk wordt overgedragen aan de colleges van gedeputeerden. Als zoodanige heffingen kunnen worden aangemerkt de drank-, honden-, reclame-, vermakelijkheids- en vuurwerkbelastingen. Bij de ontworpen nieuwe leden 1a van de artikelen 59 der regentschapsordonnantie en 78 der stadsgemeente-ordonnantie worden deze heffingen aan de goedkeuring van het college van gedeputeerden onderworpen.

Voorts heeft het standpunt, dat keurloonen en rooigelden als belastingen zijn aan te merken, ten gevolge, dat een belangrijk aantal locale verordeningen, waarin deze heffingen worden geregeld, n.l. de melk-, slacht- en bouw- en woningverordeningen aan de goedkeuring der regeering moeten worden onderworpen. Daar met deze heffingen slechts weinig beteekenende financiële belangen zijn gemoeid, komt behoud van een centraal toe-

zicht daarop onnoodig voor. Tot dit doel is in de ontwerp ordonnantie aan de hooger aangehaalde artikelen een nieuw lid 1c toegevoegd, waarbij wordt bepaald, dat keurloonen en rooigelden niet als belastingen worden aangemerkt.

De ontworpen nieuwe leden 1b van meer bedoelde artikelen wijken in zooverre af van de thans geldende regeling, dat daarin niet meer is bepaald, binnen welken termijn de gouverneur-generaal omtrent de goedkeuring van de belastingverordeningen heeft te beslissen. Door het laten vervallen van den vigeerenden specialen termijn voor belastingverordeningen, worden de algemeene regelingen van de artikelen 58 der regentschapsordonnantie ook op de goedkeuring der belastingverordeningen door den gouverneur-generaal of door het college van gedeputeerden van toepassing, zoodat de goedkeuring moet geacht worden, verleend te zijn indien niet binnen zes maanden na den dag, waarop de verordening is vastgesteld, een beslissing is genomen noch die beslissing is verdaagd.

Wijziging petroleum-opslagordonnantie.

(Onderwerp 129 — stukken 1—3.)

Den Volksraad werd ter overweging aangeboden het ontwerp eener ordonnantie tot aanvulling en verduidelijking van de Petroleum-opslagordonnantie (Stbl. 1927 no. 199, laatstelijk gewijzigd bij Stbl. 1931 no. 168.)

Aan de toelichtende memorie ontleenen wij het volgende.

Memorie van Toelichting.

Bij de toepassing der Petroleumopslagordonnantie (Staatsblad 1927 No. 199) worden herhaaldelijk moeilijkheden ondervonden die het noodig maken enkele bepalingen aan te vullen en te verduidelijken. De daartoe aan te brengen wijzigingen berusten op de navolgende overwegingen.

Artikel 1.

lid 1 sub e. Hoewel met een reservoir uiteraard ook wordt bedoeld een ondergronds reservoir, is meermalen gebleken, dat dienaangaande twijfel bestaat. In verband met de belangrijke plaats, welke de ondergrondse opslag inneemt bij het bewaren van vloeistoffen, als bij deze ordonnantie bedoeld, verdient het aanbeveling uitdrukkelijk in de definitie te doen uitkomen, dat onder een opslagplaats mede een ondergronds reservoir is te verstaan.

sub f. Het woord „bewaarplaats” drukt het hier gedefinieerd begrip minder juist uit, hetgeen reeds dikwijls tot verwarring, vooral met het begrip „opslagplaats” aanleiding heeft gegeven.

Waar nu een opslagplaats niets anders is dan een gebouw, reservoir of kluis, waarin vloeistoffen worden bewaard, terwijl met een bewaarplaats wordt bedoeld een terrein met omheining, opslagplaatsen en neveninrichtingen, waarbinnen opslag van vloeistoffen mag plaats hebben, is, teneinde dit onderscheid duidelijk te doen uitkomen, voor laatstbedoeld begrip de benaming „opslagterrein” gekozen.

Het is voorts gewenscht om in de definitie van het begrip niet te spreken van een „terrein, waarvoor vergunning tot opslag in het klein of in het groot is verleend”, aangezien de terminologie der Petroleumopslagordonnantie en der Uitvoeringsvoorschriften in Staatsblad 1927 No. 200 een vergunning tot opslag voor een terrein niet kent. Art. 5 der ordonnantie kent slechts vergunningen tot opslag, welke blijkens de uitvoeringsregelen worden verleend voor een gebouw, kluis of reservoir, en daar naast die tot het oprichten van een bewaarplaats. (vgl. bedoelde regelen art. 4 t/m 15).

Daarom is het juister te spreken van „het terrein, waarbinnen opslag van vloeistoffen in het klein of in het groot volgens deze ordonnantie en hare uitvoeringsvoorschriften is toegestaan.

lid 2. (2 en 3, oud). Bij het toepassen van het 2de en 3de lid bleek omtrent den uitleg dier alinea's herhaaldelijk misvatting te bestaan. Voornamelijk ontstond verwarring, doordat men — ten onrechte — meende, dat deze bepalingen ook op bewaarplaatsen in het groot van toepassing waren. Voor deze bewaarplaatsen hebben zij echter geen zin, daar zij immers spreken van de voor de desbetreffende bewaarplaatsen aangegeven maximumhoeveelheid vloeistoffen, die daarin mag worden opgeslagen, terwijl alleen voor bewaarplaatsen in het klein een dergelijk maximum is bepaald (vgl. lid 1 sub g en h van dit artikel).

Bij de totstandkoming van het 2de lid heeft dan ook alleen de bedoeling voorgezetten om bij gemengden opslag te kunnen nagaan, of de bewaarplaats dient te worden beschouwd als een „in het groot” of als een „in het klein” en om voor bewaarplaatsen in het klein de maximaal toelaatbare hoeveelheden der beide vloeistoffen vast te stellen, terwijl het 3de lid de uitzondering op de in het 2de lid gemaakte beperking moest aangeven.

Met het oog hierop zijn thans beide alinea's tot één artikellid vereenigd, beginnende met de woorden „Op een opslagterrein in het klein”, terwijl verder de redactie eenigszins is vereenvoudigd.

Artikel 2.

Het woord „kleinhandelaar” levert in de prac-

tijk veelal moeilijkheden op, ten eerste omdat reeds op zich zelf de grens tusschen klein- en groothandelaar min of meer willekeurig is en ten tweede, doordat een maatschappij of firma, die de facto groothandelaar is, in bepaalde gevallen als kleinhandelaar kan optreden. Het heeft bovendien geen zin om bepaaldelijk van kleinhandelaren te spreken, daar de hoeveelheden hoogstens te bewaren vloeistoffen reeds in de desbetreffende artikelen zijn vastgelegd. In artikel 4 der bovenaangehaalde „Uitvoeringsregelen“ in Staatsblad 1927 No. 200 werd reeds eerder het woord „kleinhandelaren“ door handelaren vervangen (Stbl. 1931 No. 510).

Verder is het n.h.v. minder consequent, dat bij dit artikel direct alleen wordt verboden de opslag van vloeistoffen zonder vooraf verkregen vergunning, en in niet volgens de eischen ingerichte opslagplaatsen, terwijl slechts indirect wordt bepaald, dat ook bewaarplaatsen aan de bij de uitvoeringsregelen gestelde eischen moeten voldoen.

De bepaling ware te wijzigen in dien zin, dat zoowel opslag van vloeistoffen als het inrichten van een opslagterrein (bewaarplaats) zonder voorafgaande vergunning wordt verboden (in overeenstemming met artikel 5 der Ordonnantie, waarbij beide soorten vergunningen worden genoemd) en voorts direct blijkt, dat ook opslagterreinen volgens de gestelde eischen moeten zijn ingericht.

Artikel 3.

Bij dit artikel worden de hoeveelheden vloeistoffen aangegeven, welke particulieren en welke handelaren met en zonder vergunning van het betrokken Hoofd van Plaatselijk Bestuur ten hoogste in voorraad mogen hebben, zonder dat eenige eischen ten aanzien van de opslagplaatsen kunnen worden gesteld.

Bij de oude redactie is echter niet voorzien in het geval, dat in één perceel een winkel en een woning voorkomt. Het is met het oog op de veiligheid gewenscht cumulatie van de voorraden, welke aan een particulier en aan een handelaar zijn toegestaan, uitdrukkelijk uit te sluiten.

De bestaande tekst laat eveneens twijfel open of cumulatie van de met en zonder vergunning van het Hoofd van Plaatselijk Bestuur toegelaten hoeveelheden veroorloofd is.

Deze quaestie is nu in dien zin opgelost, dat voor handelaren wel, voor particulieren geen cumulatie van bedoelde hoeveelheden is toegestaan, zulks uit de overweging dat door handelaren beter op de veiligheidseischen wordt gelet.

Terwijl voorts bij de vroegere redactie een hoofdindeeling werd gemaakt (bij het 1e en 2e

lid) in hetgeen met en zonder vergunning aan handelaren en particulieren geoorloofd was in voorraad te houden, werd het thans overzichtelijker geoordeeld om in hoofdzaak te onderscheiden tusschen den opslag welke aan handelaren en welke aan particulieren is toegestaan.

Artikel 4.

Krachtens het 2de lid sub f van dit artikel moeten de door den Gouverneur-Generaal vast te stellen regelen o.a. betrekking hebben op het aanwijzen der autoriteiten, bevoegd tot het verleen van vergunningen voor opslag van grootere hoeveelheden vloeistoffen dan volgens artikel 3 mogen worden bezeten. Aan deze bepaling is uitvoering gegeven bij de artikelen 4, 5 en 7 der „Uitvoeringsregelen“ in Staatsblad 1927 No. 200.

In verband met de voorgestelde aanvulling van artikel 2 met een 2e lid, waarbij uitdrukkelijk voor het inrichten van opslagterreinen voorafgaande vergunning wordt vereischt van de daartoe bevoegde autoriteiten ¹⁾, is het gewenscht thans volledigheidshalve ook deze autoriteiten in bovengemeld lid van artikel 4 te noemen.

Artikel 7.

Lid 2. Daar de bevoegdheid van den rechter om ook verbeurdverklaring van te veel in voorraad gehouden vloeistoffen uit te spreken niet uitdrukkelijk in de ordonnantie is neergelegd, zou daaromtrent twijfel kunnen bestaan.

Dit zou zou bij het in beslag nemen der vloeistoffen tot praktische moeilijkheden aanleiding kunnen geven, zoodat het wenschelijk is in deze leemte te voorzien.

Artikel 9.

Er bestaat geen aanleiding om de in dit artikel ten opzichte van voorraden in gasoline lampen gemaakte uitzondering alleen tot deze lampen te beperken, weshalve bedoelde restrictie thans is weggelaten.

Nadere wijziging en aanvulling burgerlijk pensioenreglement.

(Onderwerp 52—stuk 17.)

Mijn schrijven van 13 September 1934 No. 2280f/C (Volksraadstukken, Zittingsjaar 1934 1935, Onderwerp 52, stuk 16) aldus de 1e. Gouv. Sec. bij schrijven van 29 Januari 1935 gericht aan den Volksraad-bevatte de toezegging, dat de Regeering nader zou overwegen, welke verbeteringen naar aanleiding van de in den Volksraad gehouden besprekingen bij de behandeling van het ontwerp

¹⁾ Deze autoriteiten zijn reeds aangewezen in uitvoeringsregelen (artikel 9).

van de ordonnantie tot nadere wijziging en aanvulling van het Indisch burgerlijk pensioenreglement alsnog in genoemd reglement zouden kunnen worden aangebracht.

Als resultaat van deze nadere overweging heb ik de eer, op last van den Gouverneur-Generaal UHoogEdelGestrenge het volgende mede te deelen, met verzoek de leden van het door U voorgezeten College daarmee in kennis te willen stellen.

De bij bedoelde besprekingen naar voren gekomen desiderata zijn belichaamd in eenige amendementen, zoomede in eene motie, welke echter is ingetrokken, nadat van de zijde van de Regeering verklaard was (H. blz. 1327), dat Zij bereid was ernstige aandacht te wijden aan den geuiten wensch een hooger maximum-pensioen in uitzicht te stellen voor de ambtenaren van de pensioengroep II.

Het amendement - Soeroso c.s. (stuk 8) richtte zich tegen eene verlenging van den tweejarigen termijn voor de berekening van den pensioengrondslag bij traktementen van f 1000 's maands of minder tot een driejarigen.

Ten deze blijft de Landvoogd na ampele overweging bij het standpunt, ingenomen in de Memorie van Antwoord (stuk 6, blz. 8), dat er geen goede reden bestaat om in de pensioenregeling met betrekking tot den termijn, welke voor de berekening van den pensioengrondslag in beschouwing wordt genomen, onderscheid te maken tusschen lagere en hogere bezoldigingen. Ook thans is Zijne Excellentie nog van meening, dat voor zoodanig onderscheid moeilijk een logisch argument kan worden aangevoerd.

Afgezien van dit bezwaar, hebben de terzake in de Volksraad gevoerde debatten den Gouverneur-Generaal niet kunnen overtuigen, dat de getroffen maatregel onredelijk zal werken, nu in verband met de hooger gestelde leeftijdsgrens van 50 jaar voor pensioengroep I en 55 jaar voor pensioengroep II een groot gedeelte der ambtenaren langer dan drie jaren op de maximum-bezoldiging, aan hun ambt verbonden zal moeten dienen.

Tenslotte acht Zijne Excellentie den maatregel noodzakelijk als onderdeel van het samenstel van nieuwe bepalingen, welke moeten dienen om in de toekomst tot verlichting van den pensioenlast te geraken.

Een tweede amendement - Soeroso c.s. (stuk 9) had de strekking om met de toekenning van evenredig pensioen aan hen, die wegens overtolligheid eervol uit de betrekking zijn ontslagen, niet te wachten op het bereiken van den 45-jarigen leeftijd, doch dadelijke toekenning van dit pensioen mogelijk te maken, ongeacht den leeftijd, zoodra de termijn gedurende welken

wachtgeld kan worden genoten is verstreken.

Bij de behandeling van dit amendement is reeds van Regeeringswege opgemerkt (H. blz. 1307), dat evenbedoelde bepaling niet anders beoogt dan het handhaven van een bestaand uitzicht op pensioen voor wegens overtolligheid uit de betrekking ontslagen ambtenaren met meer dan 10 dienstjaren, van wier diensten geen gebruik meer kan worden gemaakt en die na afloop van de periode, waarvoor hun wachtgeld is toegekend, nog geen recht hebben op pensioen.

Voor deze ambtenaren wordt de tevoren niet bestaande mogelijkheid geopend het reeds „verdiende” pensioen te verwerven, zoodra daartoe in verband met het bereiken van een bepaalden leeftijd — in de pensioenregeling op 45 jaar gesteld — aanleiding bestaat. De gedachte heeft daarbij voorop gestaan dat betrokkenen zoo mogelijk nog in een landsbetrekking behooren te worden herplaatst, in verband waarmede eene pensionneering, voordat betrokkenen den 45-jarigen leeftijd hebben bereikt, praematuur zou zijn.

Overigens moet er van worden uitgegaan, dat voor 's Lands dienst overtollige krachten door een werkkring buiten den overheidsdienst in hun levensonderhoud en dat van hun gezin zullen trachten te voorzien. Een periodieke uitkeering aan hen — hetzij in den vorm van wachtgeld, dan wel in dien van onderstand — behoort daarom principieel het karakter van een tijdelijke tegemoetkoming te dragen: voor toekenning van een levenslange uitkeering in den vorm van pensioen kan eerst aanleiding bestaan na het bereiken van een bepaalden leeftijd.

Ook ten aanzien van het amendement - Dwidjosewojo c.s. (stuk 10), strekkende tot verruiming van de overgangsbepaling, welke voor de ambtenaren van de vroegere pensioengroep-A de mogelijkheid opent om, na het volbrengen van eenzelfde diensttijd en het bereiken van eenzelfde leeftijd als tevoren vereischt, ook onder de nieuwe pensioensbepalingen nog pensioen te verkrijgen, indien zij daarop volgens de oude pensioensbepalingen binnen één jaar na de inwerkingtreding der nieuwe bepalingen recht hadden kunnen doen gelden, moet de Regeering Haar afwijzend standpunt handhaven op grond van de daartegen van Hare zijde in den Volksraad aangevoerde argumenten. Bij overneming van dit amendement zou eene regeling worden geschapen waardoor, met gebruikmaking gedeeltelijk van de bepalingen van de oude regeling en voor een ander deel van die van de nieuwe regeling, een pensioensaanspraak zou ontstaan, die noch in de bedoeling der oude, noch in die der nieuwe regeling ligt, t.w. het recht voor ambtenaren als hierbedoeld om op 50-jarigen leeftijd reeds na het vervullen van 32 dienstjaren den dienst met maximumpensioen te verlaten.

Aan het doen vervallen van het z.g. non-valeurspensioen en de vervanging daarvan door een onderstandsregeling, waartegen in een derde amendement-Soeroso c.s. (stuk 14) werd opgekomen, meent de Landvoogd eveneens te moeten vasthouden. De argumenten, welke in den Raad ten gunste van de handhaving van bedoeld pensioen naar voren zijn gebracht, hebben Zijne Excellentie niet kunnen overtuigen, dat het juist zou zijn om, zooals tot dusver geschiedde, aan hen, die voor hun werk in overheidsdienst ongeschikt zijn gebleken en als gevolg daarvan niet, gehandhaafd kunnen worden, op grond van de door hen vereischte diensten een pensioenspraak toe te kennen, zonder dat is voldaan aan de voor het behalen van recht op pensioen gestelde diensttijd- en leeftijdeischen. Ten aanzien van deze voor 's Lands dienst niet bruikbare krachten dient Haars inziens het standpunt te worden ingenomen, dat zij voor hun verder levensonderhoud zijn aangewezen op eigen werkkracht en dat van het Land slechts in geval van behoefte een in beginsel tijdelijke steunverleening mag worden verwacht.

Voor verwezenlijking van het denkbeeld belichaamd in het amendement-De Dreuc. s. (stuk 15), waardoor de pensioengrondslag verworven onder de „B. B. L. 1925/31” in voorkomende gevallen zou doorwerken bij de berekening van op den voet der nieuwe pensioensbepalingen te verlenen pensioenen, acht de Gouverneur-Generaal evenmin aanleiding aanwezig. Nog afgezien van de praktische bezwaren tegen de toepassing van dit denkbeeld, welke reeds bij de mondelinge behandeling van het amendement in den Volksraad zijn toegelicht, bestaat er zijns inziens geen redelijke grond om voor een kleine groep van ambtenaren, t.w. zij, die gepensionneerd worden in de op de invoering van de nieuwe regeling onmiddellijk volgende jaren, een bijzondere overgangsbepaling in het leven te roepen, waarbij de hoogte van hun pensioen mede afhankelijk wordt gesteld van een onder de B. B. L. genoten salaris.

Teneinde tegemoet te komen aan den in de motie-De Hoog c.s. (stuk 12) o.m. neergelegden wensch met betrekking tot het bereikbaar stellen van een hooger maximum-pensioen voor de ambtenaren van de pensioengroep II. heeft de Regeering overwogen, of wellicht een bepaling in het leven zou kunnen worden geroepen in dien zin, dat aan bedoelde ambtenaren, voorzover hun wordt vergund om na het bereiken van den 55-jarigen leeftijd door te dienen, een toeslag op het bereikte maximum-pensioen wordt gegeven. Uitgangspunt voor deze overweging was, dat aan een algemeen maximum-percentage van 46⁰/₁₀₀ van den pensioengrondslag,

dat in de pensioengroep II na het bereiken van den leeftijd van 55 jaar kan worden toegekend, dient te worden vastgehouden, doch dat aan hen, op wier behoud voor 's Lands dienst ook na het bereiken van den 55-jarigen leeftijd zoodanig prijs wordt gesteld, dat hun overeenkomstig de gedragslijn, neergelegd in lid 5, juncto lid 7, van het rondschrijven in Bijblad No 11603, wordt vergund nog eenigen tijd door te dienen, een toeslag boven het bereikte maximum-pensioen van 46⁰/₁₀₀ van den pensioengrondslag zou kunnen worden in uitzicht gesteld. Deze toeslag zou dan worden toegekend voor de eerste drie jaar van den diensttijd, doorgebracht na de maand waarin de leeftijd van 55 jaar is bereikt en het maximum-pensioen van 46⁰/₁₀₀ van den pensioengrondslag is behaald, en worden berekend op dezelfde wijze als het pensioen zelf, nl. naar reden van 1.44⁰/₁₀₀ van den grondslag per dienstjaar, doorgebracht na evengenoemd tijdstip.

Tegen het in het leven roepen van eene zoodanige regeling zijn echter bij de Regeering overwegende bezwaren gerezen.

Al moge het in bepaalde gevallen toelaatbaar zijn personen van 55-jarigen leeftijd en met 32 of meer dienstjaren nog eenige jaren te laten doordienen, en al kan daarin in uitzonderingsgevallen wel eens een direct Landsbelang zijn gelegen, in den regel zal de dienst als geheel er meer mede zijn gebaat indien deze personen plaats maken voor jongeren. Opent men voor hen op de wijze als hooger aangegeven de mogelijkheid een toeslag op het pensioen te verdienen, dan heeft dit de tendens om meer personen in de gelegenheid te stellen nog na den bedoelden tijd door te dienen. Zulks zou echter aan den dienst niet ten goede komen.

Anderzijds kan tegemoetkomen aan de motie van den heer De Hoog strekkende tot opvoering van het pensioen voor de ambtenaren van de pensioensgroep II, waardoor dezen een hooger pensioen dan 46⁰/₁₀₀ van den grondslag deelachtig zouden kunnen worden, ook financieel niet verantwoord worden geacht.

Op grond van vorenstaande overwegingen kan de Regeering geen vrijheid vinden eenig voorstel te doen tot wijziging van vorenbedoelde ordonnantie van 13 September a.p. (Staatsblad No. 554).

Hetzelfde geldt uiteraard voor de ordonnantie van 14 September a.p. (Staatsblad Nos. 556 en 557) en het Koninklijk besluit (algemeen maatregel van bestuur) van 11 October d.a.v. (Staatsblad No. 594) tot (nadere) wijziging en aanvulling van de pensioenreglementen voor locale ambtenaren en voor bijzondere leerkrachten.

DECENTRALIANA.

Pensionneering.

„Te vrijgeveige toepassing” moet worden voorkomen.

De eerste gouvernements - secretaris richtte het volgende rondschrĳven aan de gezaghebbenden en colleges, bevoegd tot het verleenen van ontslag uit 's Lands dienst.

Ingevolge het bepaalde in het dezerzijdsch rondschrĳven van 23 October 1934 No. 2553/C (Bijblad op het Staatsblad No. 13342) zullen ambtenaren, wier diensten overbodig zijn geworden en voor wie geen uitzicht bestaat op een spoedige herplaatsing, uit 's Lands dienst worden ontslagen indien of zoodra zij krachtens de overgangsbepalingen, vervat in artikel 6 van de ordonnantie in Staatsblad 1934 No. 554, recht kunnen doen gelden op pensioen. Zijn zij op dat tijdstip nog geen 55 jaar oud, dan zal bij hunne pensionneering rekening worden gehouden met het bepaalde in artikel 7 lid 5 van het Indisch Burgerlijk Pensioenreglement, zooals dat luidt ingevolge de ordonnantie in Staatsblad 1934 No. 554, welke bepaling behoudens in het daarin bedoelde uitzonderingsgeval, een pensioen garandeert van 40% van den pensioengrondslag.

Het is gebleken, dat de bewoordingen van dit voorschrift te ruim zijn gesteld, waardoor een te vrijgeveige toepassing niet is uitgesloten. Bedoeld voorschrift toch mag er niet toe leiden, dat — in strijd met de bedoeling, welke bij het tot stand brengen van de jongste wijziging van het pensioenreglement heeft voorgezeten — ook een pensioen van 40% wordt toegekend aan ambtenaren, wier leeftijd of werkelijke diensttijd ten tijde, dat zij wegens overtolligheid uit hun betrekking zijn ontslagen, nog zóó gering was, dat zij zelfs na het verstrijken van een daarop volgenden wachtgeldtijd van 5 jaar, nog niet voor een pensioen van 40% van den pensioengrondslag in aanmerking zouden kunnen komen. Aan dergelijke ambtenaren behoort naar den geest van het bepaalde in artikel 6b lid 2 van het bij meergenoemde ordonnantie gewijzigde pensioenreglement niet meer dan evenredig pensioen te worden toegekend.

Het is derhalve de wensch van den Gouverneur-Generaal, dat geen ontslag uit 's Lands dienst met pensionneering op den voet van artikel 7 lid 5 van het Indisch Burgerlijk Pensioenreglement, overeenkomstig het rondschrĳven in Bijblad No. 13342, wordt toegelaten voor ambtenaren jonger dan 55 jaar, die ten tijde van hun ontslag uit de betrekking wegens overtolligheid nog meer dan 5 jaren van den pensioengerechtigden leeftijd waren verwijderd of op het tijdstip hunner opwachtgeld-

stelling nog geen 17 voor pensioen tellende jaren hadden, voorzoover betreft ambtenaren behoorende tot pensioengroep I, of nog geen 22 jaar, voorzoover betreft ambtenaren vallende onder pensioengroep II. Dergelijke ambtenaren zullen na het bereiken van den 45-jarigen leeftijd, indien voor hen geen uitzicht bestaat op herplaatsing, op hun verzoek uit 's Lands dienst kunnen worden ontslagen, onder toekenning van evenredig pensioen op den voet van artikel 6b lid 2 van het pensioenreglement.

Zij het wellicht ten overvloede, doet de Landvoogd voorts nog Uwe bijzondere aandacht vestigen op de omstandigheid dat pensionneering op den voet van artikel 7 lid 5 van het Indisch Burgerlijk Pensioenreglement slechts mogelijk is in geval van opheffing der betrekking of inkrimping van den dienst. Deze woorden zijn opzettelijk aldus gekozen om aan te duiden, dat die bijzondere bepaling alleen toepassing kan vinden op ambtenaren, wier overtolligheid rechtstreeks verband houdt met het opheffen eener betrekking of het verminderen, tengevolge van inkrimping bij het betrokken dienstvak of dienstonderdeel, van het aantal betrekkingen als door hen vervuld. Heeft daarentegen bij den tak van dienst, waarbij zij werkzaam waren geen inkrimping plaats, en wordt de plaats die zij innemen, na hun heengaan weder door anderen ingenomen, dan moet pensionneering op den voet van artikel 7 lid 5 als in strijd met de strekking dier bepaling achterwege blijven.

Naar het evenwicht.

Voorstellen van Oost-Java's Gedeputeerden.

De gestadige teruggang van de provinciale financiën noopt het college van gedeputeerden van Oost-Java tijdig maatregelen te treffen, ten einde van een evenwicht tusschen de ontvangsten en de uitgaven ook in de eerstkomende jaren voor zooveel als mogelijk is bij voorbaat verzekerd te zijn. Daarbij stelt het college voorop, aldus het „Soer. Hbld.”, dat afbraak moet worden voorkomen, doch het instellen van de provinciale huishouding op een eenigszins lager niveau wordt in verband met de gewijzigde omstandigheden wel mogelijk geacht.

Bij den drogen Waterstaat zal getracht worden bezuiniging te verkrijgen door opheffing van het IIIe district (residentie Malang). De secties Malang en Pasoeroean van dit district zullen worden gevoegd bij het IIe district, dat de residenties Madioen en Kediri omvat, de sectie Probolinggo bij het IVe district (residentie Besoeki). Bij wijze van proefneming zal zeer spoedig tot deze reorganisatie worden overgegaan. Slaagt deze, dan zal een zeer belangrijk bedrag aan per-

soneels- en andere kosten kunnen worden bespaard.

De provinciale secretarie zal worden gereorganiseerd door samenvoeging van de afdelingen „Belastingen” en „Algemeene Zaken”.

Ook de Bedrijfsdienst, de Veeartsenijkundige Dienst en de Landbouwworlichtingsdienst zullen waar mogelijk gereorganiseerd worden. Hieromtrent bestaan nog geen definitieve plannen.

Bij de doorvoering van de reorganisaties denkt men zich het personeelsvraagstuk op te lossen in de eerste plaats door pensionneering van oudere ambtenaren.

De conversies.

Rentevoet van $3\frac{1}{2}$ Procent uitgesloten.

Bij de conversieberichten voor locale ressorten teekent het „Bat. Nbl.” nog aan:

Het voorzitterschap van het bankentrio heeft altijd gezeteld bij de Factorij, terwijl de Handelsbank als secretaris optrad.

Bij de besprekingen, welke thans gaande zijn, heeft de Handelsbank echter meer en meer de leiding genomen, terwijl men van die zijde bovendien een soepeler houding tegenover de gemeenten innam dan de andere banken wat den koers van overdracht betreft.

Dit meeningsverschil heeft ten slotte geleid tot het uittreden van de Handelsbank, die, zooals blijkt, voldoende waarborgen had om ook zonder de Factorij en de Escompto te kunnen optreden.

Intusschen zullen de Factorij en de Escompto ook niet stil zitten; ook zij zullen met enkele Hollandsche banken een nieuwe groep vormen.

Het is dus waarschijnlijk, dat meer dan één bieding bij de gemeentebesturen zal binnenkomen.

Het meeningsverschil schijnt niet ten gevolge te hebben dat de drie banken ook wat de a. s. conversieleening van het gouvernement aangaat niet gezamenlijk zullen optreden.

Daar in verschillende berichten sprake was van het gebruik maken van de thans geldende, uitzonderlijk gunstige rentenoteeringen door het trio Handelsbank-Mees en Zonen, waardoor dus de indruk gewekt werd aan de mogelijkheid van den lageren rentevoet dan tot dusver voor Indië bereikbaar werd geacht (vier procent), hebben wij bij de directie der Handelsbank geïnformeerd of zulks inderdaad de verwachting was.

Men deelde ons echter van deze alleszins bevoegde zijde mede dat, zooals de zaken thans staan, een rentevoet van $3\frac{1}{2}$ procent, waarop thans verschillende provincies in Holland met groot succes leeningen hebben uitgegeven, voor Indië uitgesloten moet worden geacht.

Het gaat er dus slechts om, welke koers van

uitgifte de bankiers mogelijk achten en welke koers van overdracht men in verband daarmee den gemeentebesturen zal kunnen aanbieden.

Voorts schrijft het „Nieuws” o.m. nog:

Het consortium van drie werkt reeds sinds 1912 samen voor de uitgifte van obligatie-leeningen ten laste van Indische autonome ressorten, en wel op basis van een overeenkomst, welke bij toebeurt aan elk der participeerende banken de leiding verschafte. In de practijk berustte de leiding evenwel steeds bij de Factorij en hiermede nu wenschte de Ned-Ind. Handelsbank niet langer genoeg te nemen.

Haar uittreden beteekent echter niet, dat zij in dit geval is uitgeschakeld van deze conversie. Integendeel: de Ned.-Ind. Handelsbank heeft met de Nederlandsche bankiers-kantoren van Mees & Zonen en de Incasso-Bank een nieuw consortium gevormd, dat nu op de leeningmarkt tegen het consortium van Factorij en Escompto en de beide ongenoemde participanten gaat concurreren!

Voor de belanghebbende Stadsgemeenten is deze gang van zaken ongetwijfeld voordeelig, want nu twee concurrerende groepen van bankiers elkan- der de emissie van de aangekondigde conversie-leeningen betwisten, mag men uiteraard een ver- hooging van de wederzijdsche biedingen ver- wachten.

Het gaat hier om een totaal van 40 millioen aan gemeente-leeningen.

Maar het zal waarschijnlijk zaak zijn, mede met het oog op de onzekere factoren (wij noemen o. m. den koers van het pond sterling en den politieke toestand in Nederland) om van de aangeboden conversie-gelegenheid zoo spoedig mogelijk te profiteeren, als men er al het voor- deel uit wil halen, dat men verwachtte.

Conversie door locale ressorten.

Overeenstemming B. B.-directeur voor- geschreven.

De eerste gouvernements-secretaris richtte tot de gouverneurs van West-, Midden- en Oost-Java, de burgemeesters en de regenten van Java en Madoera, een rondschrijven waarin wordt medegedeeld dat de regeering heeft afgezien van een algemeen plan om conversie van locale leeningen met landshulp tot stand te brengen, aangezien kan worden gerekend op intermediair der banken. Aan de locale besturen wordt overgelaten zelf het noodige voor conversie te verrichten, doch in het algemeen belang zal daarop toezicht worden, uit- geoefend. Degenen aan wie het rondschrijven is gericht, wordt uitgenoodigd van de reeds geno- men of nog te nemen besluiten tot conversie af-

schriften te zenden aan den directeur B. B. Met bidingen inzake koers van uitgifte, koers van overname en rente mag niet worden ingestemd alvorens overeenstemming met den directeur B. B. is verkregen.

Melkverordeningen.

Poging tot uniformiteit in Oost-Java.

Te Soerabaja werden besprekingen gehouden, waartoe alle afdelingsveeartsen in de Provincie Oost-Java en de (fg.) gemeentevaeartsen van Soerabaja, Modjokerto, Blitar, Kediri, Madioen en Pasoeroean werden uitgenoodigd, om in gezamenlijk overleg tot een zoo uniform mogelijke inrichting te komen der provinciale en gemeentelijke melkverordeningen, meldt de „Ind. Crt.” Er zal naar gestreefd worden om tot een regeling te geraken, dat melkmonsters in de Provincie, zoo wel als in de Stadsgemeenten volgens eenzelfde methode zullen worden onderzocht en de qualificatie op eenzelfde manier zal worden vastgesteld, eventueel gepubliceerd. De tuberculosebestrijding onder het melkvee in deze provincie, welke onder tusschen zeer belangrijke vorderingen heeft gemaakt, heeft mede een punt van behandeling gevormd.

Winst en tarieven.

Wettelijke regeling voor licht-concerns.

Het departement van Verkeer en Waterstaat is bezig met het ontwerp van een ordonnantie voor een wettelijke regeling voor electriciteits-concerns. Men wil maximale tarieven vastleggen in verband met de gemaakte winsten, een en ander na vaststelling van algemeene grondslagen voor de afschrijvingspolitiek bij de genoemde lichamen.

VERZEKER U bij de

INDISCHE LLOYD

LAAGSTE PREMIËN _____

COULANTE SCHADEREGELING

M E T A N O L

onze roestwerende metaalverf.

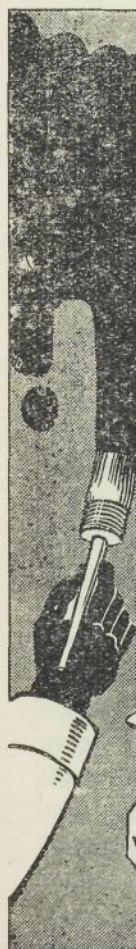
is sterker dan ijzer door haar metaalverbindingen, welke gemalen zijn in een waterdicht bindmiddel,

wordt gemaakt in verschillende tinten: licht en donker metaalgrijs, roodbruine tinten en groen,

is het product van Schoen's ruim 200-jarige ervaring als fabrikant van roestwerende metaalverf,

ontslaat U voor lange jaren van de zorg voor Uw ijzerconstructiewerk.

VERF van SCHOEN zal 't BETER doen

Lindeteves - Pieter Schoen
VERFFABRIEK - BATAVIA

MALEISCH GEDEELTE.

Angkatan Regentschapsambtenaren.

Sebagaimana terseboet di dalam regentschapsordonnantie artikel 29 jang selandjoetnja dirobah dalam stbl. 1926 No 245, ada menjeboetkan, bahasa regentschapsraden ada koewasa mengangkat memberhentikan boeat samentara waktue dan memberhentikan regentschapsambtenarennja; roepanja oleh karena tiada ada katerangan lain²nja jang berhoeboengan dengan artikel itoe. besluit atau kapoatoesan regentschapsraden dalam djoeroesan diatas tiada bergoena menoenggoe besluit kabenaran dari College van Gedeputeerden van Provinciale raden. Sebagai sesoeatoe penerangan jang agak bergoena boeat apa sahadja jang sekira berhoeboeng dengan oeraian penoelis jang akan terseboet di bawah, baiklah penoelis menambah katerangan sedikit, bahasa pegawai regentschapsraden jang gadjinja f 100.— atau sekoerangnja dari itoe pada tiap² boelannja, angkatan atau pemberhentian itoe dapat dilangsoengkan oleh College van Gecommitteerden dari regentschapsraden, tjoeboeklah dikabarkan sahadja kapada radennja. Kaadaän jang bagini soedah tentoe sahadja telah didjalankan oleh regentschapsraden oemoemnja. Adapoen samoea pakerdjaän dan segala galanja jang berhoeboengan dengan regentschapswerkzaamheden saboleh bolehnja diatoernja oleh College van Gecommitteerden; peratoeran jang bagini penoelis dapat menjetoedjoei dengan saganabnja. sebab oepamanja pakerdjaän atau tjara²nja bekerdja boeat pegawai terseboet di atas haroes diatoernja oleh regentschapsradennja, tentoe sahadja djalanja pakerdjaän mendjadi tiada dapat ditjepatkan atau tiada dapat dilangsoengkan dengan samestinja.

Dalam artikel 29, jang telah penoelis katakan di atas sifatnja ada berlainan dengan artikel 27 (1) djoega dalam regentschapsordonnantie itoe, beda mana jang haroes penoelis oeraikan, sebab dalam artikel ini terseboet No. 2 ada mengatakan: „Deze regelingen zijn onderworpen aan de goedkeuring van het College van Gedeputeerden“. Demikian itoe penoelis laloe dapat mengadakan perasaän. bahasa hal ka'angkatan, pemberhentian dan selandjoetnja ada lebih diberi kamerdika'an oleh Regeering kita, kalau di bandingkan dengan hak pemberian gadji ambtenaren terseboet diatas. Oemoemnja peratoeran jang bagini mendjadi persetoedjoeännja regentschapsraden, karena hal ka'angkatan tiada berhoeboengan dengan oeang, sedangkan hal gadji termasoek golongan financieele aangelegenheden; dengan bagitoe maksoed doea artikelen itoe tiada patoet djoega mendjadi pembijtara'an sasoeatoe apa. Kamoe-dian dari timboelnja circulaire dari Regeering kita tanggal 5 November 1934, circulaire mana

ada jang bermaksoed oepamanja dengan seboetan. Werd aan de Locale ressorten verzocht, bij de aanneming van nieuw per oneel dezelfde gedragslijn als de Regeering te volgen en derhalve in beginsel te bepalen dat tot aanneming van personeel hetwelk nog niet in dienst van het Land of de autonome ressorten is opgenomen, slechts in geval van dringende noodzaak wordt overgegaan" (terseboet bladzijde 366 Locale Belangen dd 1 December 1934 aflevering 23), penoelis dapat lebih menjetoedjoei dengan apa jang diseboetkan atau dimaksoedkan, karena dengän adanja Regeeringscirculaire ini tentoelah setiadanya peratoeran hal ka'angkatan personeel regentschapsraden oemoemnja sabagai diperbaiki. Moedah moedahan sahadja regentschapsraden oemoemnja soeka mengambil perhatian dengan sabenar²nja hal maksoed Regeeringscirculaire itoe dan laloe soedi mempractijken.

Di atas penoelis telah mengemoekakan hal angkatan, pemberhentian pegawai regentschapsraden oemoemnja, jaitoe jang sebagian besar hal itoe mendjadi haknja regentschapsraden sendiri, akan tetapi dari timboelnja Regeeringscirculaire, jang djoega soedah penoelis katakan terseboet diatas, barangkali tiada lebih dari adil kalau kakoeasa'an regentschapsraden itoe haroes disetoedjoeikan djoega dengan adanja circulaire itoe, jaitoe oepamanja djanganlah regentschapsraden mengangkat boeat mendjabat pegawai regentschapsradennja, orang² jang telah mempoenjai penghidoepan jang tetap, oepamanja gepensionneerden; oleh karena dengan ka'ada'an ini pertama sabagai menghambat pengharapan orang² jang sekarang ini tiada bepakerdja'an, disebabkan baharoe dapat bezuiningingsmaatregelen dari salah satoe pakerdja'an atau baharoe kaloe ar dari sekolah, jang kabanjakan mondar-mandir mentjahari pakerdja'an². Maskipoen boeat toean² pembatja lazimnja telah mengtahoei, bahasa boeat sekarang ini orang² jang sama giat mentjahari pakerdja'an rata-ratanja tiada dapat boeah jang baik dan tiada oeroeng sering kahilangan oeang goena onkost djalan atau boeat membeli kertas goenanja rekest atau lainnja, akan tetapi kasoeakaran itoe dapat diringankan djoega, bila regentschapsraden oemoemnja laloe memakai haloean tida menggoenakan orang² jang telah menerima pensioen atau mempoenjai penghidoepan jang tetap; demikian itoe sebaiknja orang² jang soedah terlandjoer bekerdja dalam dienst regentschapsraden, jaitoe jang berasal dari gepensionneerden, b iklah di berhentikan dari pakerdja'annja, jaitoe berhoeboeng dengan kasoeakaran mentjahari pakerdja'an ini soedah tentoe sahadja masing² jang tiada menanggoeng kesalahan dapat diberi pesangon atau tegemoetkoming kalau perloe, soepaja regentschapsraden itoe laloe dapat mengangkat orang

boeat gantinja diambil dari orang² jang masih koeat dan tiada mempoenjai pakerdja'an. Penoeelis dapat mengatakan dengan perkata'an koeat, sebab kabanjakan gepensionneerden itoe soedah koerang koeat badannja atau koerang koeat giatnja dalam pakerdja'an, djikalau dibandingkan dengan kakoeatan moeda jang memang memboetoehkan pakerdja'an, sebab hendak dapat makan atau penghidoepan dengan makan gadjie Bagitoe djoega penoeelis tiada soeka meloepakan, bahasa ada orang² jang telah gepensionneerd, jang kakoeatan bekerdja atau giatnja bekerdja melebihi orang² moeda, jang masih waktue soeka bekerdja, barangkali ka'ada'an jang bagini tiada banjak, djadi dapat dikatakan uitzonderingen.

Djikalau orang telah pernah mengatahoei kaäda'an pegawai regentschapsraden di beberapa tempat, soedah tentoe laloe dapat mengadakan pemandangan, bahasa peratoeran mengangkat pegawai raden itoe dapat dilangsoengkan oleh satoe kakoeasan, jang speciaal mendjalan perhatian itoe ada lebih baik dari pada ka'ada'an sekarang ini; oepamanja di dalam regentschapsraad A, samoeanja kalihatan moeda oemoernja dan moeda dienstnja, sedangkan dalam regentschapsraad B, samoeanja kalihatan soedah beroemoer banjak oepamanja lebih dari oemoer 35 tahoen dan dienstnja kalihatan djoega soedah lama; ka'ada'an jang bagini soedah tentoe berhoeboeng djoega dengan tiap² regentschapsraad ada hak-boeat mengangkat pegawainja sendiri; kadang² pegawai jang moeda oemoernja dan moeda dienstnja telah mendapat mendjabat pakerdja'an Commies oepamanja, sedangkan saorang jang toea oemoernja dalam regentschapsraad lainnja masih selaloe mendjabat Klerk, maskipoen ini soedah lama djoega dalam dienstnja, disebabkan di dalam regentschapsraad itoe tiada ada boeka'an pakerdja'an Commies atau lainnja jang sekiranya lebih tinggi dari pada Klerk. Dengan ka'ada'an jang saperti penoeelis kemoekakan ini, pertama kadang² tiada mendjadikan kabadjikan pakerdja'an regentschapsraden, kadang djoega tiada mendjadikan kabadjikan nasibnja pegawainja raad itoe

Berhoeboeng dengan kedjadian² jang penoeelis katakan sabagai di atas, dapatlah penoeelis memadjoekan ramalan, soepaia hal angkatan pegawai regentschapsraden itoe dipersatoekan, jaitoe semoea regentschapsraden mengadakan satoe centraalkantoor jang diboehoehi pakerdja'an ini, soepaja berdjalannja angkatan pegawainja masing² dapat dikerdjakan oleh Centraalkantoor itoe. Djika ramalan ini dapat disetoedjoei oleh regentschapsraden oemoernja dan selandjoetnja dapat dipracticikan, tentoe sahadjie toean² pembatja laloe dengan moedah dapat menjamakan hal angkatan itoe djadi sama dengan angkatan pegawai negeri, jaitoe oepamanja dengan ang-

katan Wedono dan Assistent Wedono dilangsoengkan oleh Gouverneurskantoren dan lain²nja dilangsoengkan oleh Residentiekantoren; karena dengan adanya Centraalkantoor hal angkatan ini, jang mistinja centraalkantoor itoe pemandanganja hal orang² jang sekiranya geschikt dalam djabatan masing² tentoe akan mendjadi lebih loeas dari pada pemandangannja regentschapsraden masing² dalam regentschappennja. Sabagai tambahan katrangan, soepaia toean² lebih tadjam dapat mendjelaskan ramalan penoeelis ini, baiklah di bawah penoeelis mengadakan tjonto² atau kabadjikan², jang berhoeboengan dengan adanya centraalkantoor jang penoeelis ramalkan boeat diadakan itoe, saperti dibawah ini:

Boeat karoegian sedikit masing² regentschapsraden haroes memikoelnja boeat mengadakan centraalkantoor itoe, oepamanja haroes membar bijdrage atau contributie boeat pendirian kantoor dan sabagai dikoerangkan kakoewasa'anja hal angkatannja pegawai itoe, djadi koerang berautonomnja. Akan tetapi selandjoetnja penoeelis dapet djoega menjeboetkan kaoentoeangan² dengan adanya centraalkantoor itoe; oepamanja pertama dapat pegawai jang mempoenjai pemandangan jang rata²nja lebih loeas dari pada kalau angkatan itoe dilangsoengkan oleh regentschapsraden sendiri. Sebab kalau regentschapsraden jang memilihnja atau jang mengangkat, tentoe sahadjie dipilih atau diangkat dari orang² jang minta atau jang dikatahoei oleh regentschapsraden boeat pakerdja'an itoe; kabiasa'an mentjaharinja ini laloe mengadakan advertentie, sedangkan kalau pakerdja'an ini soedah mendjadi tanggoengannja centraalkantoor, soedah tentoe sahadjie sabeloemnja pakerdja'an jang ditetapi orang itoe, soedah diadakan lijst, siapa² jang menoeroet kapandaian masing² jang sekiranya geschikt boeat pakerdja'an jang terboeka dan akan ditetapi itoe, sedangkan lijst itoe tentoenja laloe berisi nama² orang boeat pakerdja'an seroea itoe dalam tanah Djawa ini. Tentoenja lijst jang saperti penoeelis ramalkan ini regentschapsraden masing² tiada perloe mempoenjainja, sebab tiada akan terpakainja; maskipoen ada oepamanja lijst dari bureaupersoneel, tentoenja hanya dalam regentschappennja masing², djadi pengatahoean boeat mengadakan pemilihan atau banjaknja jang akan dipilih djoega tentoe lebih sempit atau sedikit dari pada centraalkantoor jang mistinja mengatahoei nama dan qualiteitnja candidaten jang sekiranya geschikt boeat pakerdja'an jang akan ditetapi, sebab ini laloe dirandang dari setanah Djawa atau seloeasnja djadjahan regentschapsraden jang mendjadi contribuanten dari centraalkantoor itoe.

Boeat orang² jang tiada bagitoe soeka memperhatikan dengan benar hal ramalan pe-

noelis dengan adanja centraalkantoor ini, soedah tentoe sahadjalaloe dengan moedah mengadakan pemandangan, bahasa pendirian centraalkantoor akan tiada bergoena atau tiada berfaedah boeat regentschapsraden jang mendjadi contribuantennja centraalkantoor itoe, sebab laloe dilihat sahadjadari koerangnja koeasa regentschapsraden hal angkatan pegawainja, jaitoe laloe tiada bergoena autonoomnja itoe, malahan akan meroegikan djoega jaitoe pembajaran bijdrage atau contributie boeat pendirian centraalkantoor; akan tetapi bila orang² soeka menadjamkan pemandangannja, tentoe sahadjalama-kalama'an dapat terdjoempa apa² jang mendjadi kabadjikkannja adanja centraalkantoor hal angkatan pegawai regentschapsraden itoe

Sabeloemnja penoelis melandjoetkan oeraianja dengan ramalan centaalkantoor ini, penoelis tiada keloepa'an mengharap kapada perhimpoean regentschapsambtenaren, jang kalau tiada salah perkoempoelan mana jang memakai verkorting VAR, soeka mengadakan pemandangan hal ini atau menambah apa sahadjajang sekiranjaramalan penoelis hal ini dapat dipracticikan, penoelis merasa perloe adanja centraalkantoor ini, sebab pendirian ini akan bergoena sekali boeat regentschapsraden, jaitoe hal kasampoerna'annja pakerdja'an dan djoega akan berfaedah kapada pegawainja sendiri. Penoelis dapat mengadakan pengharapan kapada vereeniging VAR moedahmoedahan soedi mentjampoeri mengadakan pertimbangan hal ini, karena penoelis mempoenjai anggapan soedah tentoe VAR dapat mengatahoei lebih djelas, bagaimana dan apa² jang mendjadi tanggoengannja VAR itoe, bagitoe djoega samoea jang berhoeboengan dengan, kabadjikan persoanlijkheidnja masing² anggautanja perhimpoean itoe Bila rechtspositienja personeel soedah dapat diperbaiki, soedah tentoe sahadjapositienja perhimpoeannja personeel itoe laloe tambah baik dan loeas djadjahannja. Tambahan poela kalau toean² Bestuurledennja dari vereeniging itoe soeka mengingati, bila sasoeatoe vakvereeniging sabagai pakerdja'an jang teroetama haroes memikirkankapentingan² boeat anggautanja, tentoe sahadjadengan ringan soeka memperhatikan seroean penoelis ini, jaitoe membentangkan pemandangannja boeat ramalan pendirian centraalkantoor hal angkatan pegawai regentschapsraden itoe, sebab dari pemandangan penoelis dengan ini sahadjakapentingan² personeel regentschapsraden dapat lebih diperhatikan, sebab dengan ini barangkali rechtspositienja personeel itoe dapat sabagai ditambah kakoeatannja.

Boeat melandjoetkan oeraian penoelis dan bermaksoed meramalkan soepaia dapat didirikan

centraalkantoor boeat angkatan regentschapsraads-personeel, penoelis mengemoekakan ramalan lagi sebagai tambahannja ramalan hal pendirian centraalkantoor terseboet, jaitoe soepaia regentschapsraden tiada mengaloearkan bijdrage atau contributie terlaloe banyak, baiklah centraalkantoor itoe dipersatoekan dengan perhimpoean Locale Belangen di Semarang, pertama sebab sekarang sahadjavereeniging itoe toch telah mengatahoeika'ada'annja regentschapsraden oemoemnja dan barangkali sahadjasebab vereeniging itoe soedah berdiri, tentoe sahadjabijdrage atau contributie itoe dapat diketjilkan. Vereeniging Locale Belangen menoeroet pemandangan penoelis tentoe akan lebih geschikt boeat oeroesan angkatan personeel regentschapsraden, sebab zetelnja, jaitoe di Semarang sabagai djatoeh di tengah²nja tanah Djawa, kadoea barangkali djoega bestuurnja vereeniging soedah sabagai faham hal oeroesan angkatan personeel, djadi saperti mempoenjai ruimere blik goena djoeroesan itoe; ini samoeanja tentoelah akan lebih practies dari bila dibanding¹an dengan kalau mengadakan speciaal centraalkantoor jang saperti penoelis ramalkan moedah-moedahan dapat diadakan.

Sabagai penoetoeptnja oeraian dan ramalan ini, penoelis mengharap dengan sagenap hati moedah²an sahadjasemoea jang mendjadi maksoed ramalan ini mendapat perhatian setjoekoeptnja dan selandjoetnja perhatian itoe papat dipersatoekan hingga dapat didirikan centraalkantoor itoe: boeat dengan moedah dapat diperhatian baiklah penoelis mengadakan singkatan maksoed ramalan ini saperti terseboet dibawah ini:

- 1 Angkatan regentschapspersoneel sekarang ini soedah baik, akan tetapi patoet djoega mendapat perbaikan.
2. Perbaikan jang terseboet dalam nomer satoe, baiklah mengadakan djalan dengan mengadakan pendirian centraalkantoor.
3. Centraalkantoor terseboet dalam nomer doea, semata mata sabagai memperbaiki ka'ada'an pakerdja'an regentschapsraden dan rechtspositienja ambtenarennja.
4. Perbaikan saperti terseboet nomer tiga, jang paling rendah sendiri bijajanja barangkali jang paling doelmatig, jaitoe berhoeboeng dengan practiesnja dan uitgavennja boeat regentschapsraden barangkali tiada lain hanja vereeniging Locale Belangen.

Moedah²an sahadjaramalan penoelis ini dapat mendjelma djadi pendirian centraalkantoor angkatan regentschapsradenambtenaren.

R. M. N.

Koetordjo 5 Januari 1935.